

**การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ระหว่างการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
กับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ**

**A COMPARATIVE STUDY OF GRADE 2 STUDENTS ABILITY IN ENGLISH
LISTENING - SPEAKING AND LEARNING RETENTION BETWEEN USING
COMMUNICATIVE APPROACH SUPPLEMENTED WITH TOTAL PHYSICAL
RESPONSE (TPR) AND THE CONVENTIONAL LEARNING**

วิภาดา ยี่สุนรัมย์

Wipada Yeesoonyeam

นิสิตการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Graduate student Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Burapha University

รุ่งฟ้า กิติยานุสันต์

Roongfa Kitiyanusan

สิรวรรณ จรัสรวีวัฒน์

Sirawan Jaradrawiwat

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Faculty of Education, Burapha University

E-mail : mynameiskata@gmail.com

Received January 15, 2020; Revised May 20, 2020; Accepted June 1, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ และศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจากใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จาก 2 โรงเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบ Pretest-Posttest Control Group Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน จากสูตรการทดสอบค่าที่ (T-Test for Dependent) การทดสอบค่าที่ (T-Test for Independent) และ One Way Repeated

Measure ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขณะที่ผลการเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่ากับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) คิดเป็นร้อยละ 97.52 และมีผลทดลองก่อนเรียนกับหลังเรียนไม่แตกต่างกัน ขณะที่ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ คิดเป็นร้อยละ 82.95 และมีผลการทดลองก่อนเรียนต่ำกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร,

เทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR), ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ,
ความคงทนในการเรียนรู้

Abstract

The purposes of this research are 1) to compare students' listening-speaking ability between the method of learning management based on the language teaching approach to communication with the gesture response technique (TPR) and the learning management method and 2) to study the persistence of students' learning after using the learning management method. The sample consisted of grade 2 students from 2 schools, divided into an experimental group of 20 people and a control group of 20 people. The research instruments were 1) a learning management plan and 2) Pre and post-study measure of English listen – speak ability. This research deployed quasi-experimental research method in the format of Pretest-Posttest Control Group Design and analyzed the data by comparing the mean differences of scores from the formula of T-Test for Dependent), T-Test for Independent and the One Way Repeated Measure ANOVA.

The research findings were as follows:

1. The listening-speaking ability of the students who received the learning management method based on the language teaching methodology with gesture response technique (TPR) was higher post-study point in average with statistical significance at the .05 level whereas the normal learning management method had a higher post-study point in average with statistical significance at the .05 level, while the results of comparing the method of learning management based on the language instruction for communication with the gesture response technique (TPR) had a higher post-study point in average than the normal learning management with statistical significance at the .05 level.

2. The learning persistence of students studying by means of learning management based on the language instruction method with gesture response technique (TPR) accounted for 97.52% and there were no different in pre- and post-study results while the learning persistence of students studying by normal learning management methods was accounted for 82.95% and had significantly lower pre-study results than after study at the .05 level.

Keywords: Learning management based on language instruction for communication method, Gesture Response Techniques (TPR), English Listening-Speaking ability, Learning persistence.

บทนำ

ภาษาอังกฤษ ถือเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก เราจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ข้อมูลข่าวสารรอบโลก เข้าใจ และสามารถใช้อังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ได้ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยต้องจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ดังสาระสำคัญ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ซึ่งนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ, 2561) พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผล การทดสอบวิชาภาษาอังกฤษในระดับประเทศ และโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ในสหวิทยาเขตเมืองชลบุรี 3 จำนวน 11 โรงเรียน พบว่ามีค่าเฉลี่ยของผล การทดสอบต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยเฉพาะ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นสาระที่มีค่าคะแนนเฉลี่ย ของผลการทดสอบต่ำสุด การพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษให้สัมฤทธิ์ผล ควรเริ่มปลูกฝังการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนต้น โดยเฉพาะในเรื่อง ของการสร้างคลังคำศัพท์ให้ผู้เรียน ตามคุณภาพผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ว่าเมื่อจบชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 นั้นผู้เรียนต้องมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) การสอนภาษาต่างประเทศให้กับเด็กนักเรียนในระดับประถมศึกษา ตอนต้น เด็กจะมีพัฒนาการในการเรียนรู้ทั้งทางด้านสติปัญญา และด้านร่างกาย ขณะเดียวกันก็มี จินตนาการเป็นของตนเอง เด็กสามารถเข้าใจจากปฏิกิริยาต่าง ๆ ที่แสดงออกอย่างตรงไปตรงมา ชอบทำ กิจกรรม และยังสามารถเข้าใจในการปฏิสัมพันธ์การสื่อสารท่าทางได้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ เกิดประสิทธิผล ควรเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้มีการปฏิบัติ ให้ผู้เรียนได้มี การลงมือทำ ให้มีการเคลื่อนไหวร่างกายมากกว่าการเรียนการสอนแบบนั่งเรียนในห้องเรียนแบบปกติ ที่เน้นการจำหลักไวยากรณ์ (Scott, A. W. & Ytreberg, H. L., 1990)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร (Communicative Approach) เพื่อตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การปฏิรูปการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ยุทธศาสตร์คุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น และเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ พื้นฐานทางคำศัพท์ รวมถึงผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ในสหวิทยาเขตเมืองชลบุรี 3 ให้สัมฤทธิ์ผล โดยเน้นทักษะการฟัง-พูดเป็นหลัก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้ ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) ที่เน้น ทักษะในด้านการฟัง-พูดเพื่อความเข้าใจ ประกอบกับวิธีการสอนนี้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนใน ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอน แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ของวารุณี ศิริ และอภิราตี จันทน์แสง (2560) พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ทำให้นักเรียนได้

เรียนรู้โดยธรรมชาติของภาษา ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดออกเสียงคำศัพท์ วลี และ ประโยคสั้น ๆ พร้อมแสดงท่าทางประกอบจากสิ่งที่ฟังได้เป็นอย่างดี ดังเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัย จึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความคงทนใน การเรียนรู้ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิค การตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ
- 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียน ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนอง ด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ
- 4) เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังจากใช้วิธีการจัดการ เรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีการ จัดการเรียนรู้ตามปกติ

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการศึกษา ดังนี้

- 1) ปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนโรงเรียนวัดราชฤทธิ์สโมสรให้มีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วย ท่าทาง (TPR) และโรงเรียนนาป่ามโนรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ ซึ่งผู้วิจัยเลือกทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เนื่องจากต้องการเน้นทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

- 2) ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียน ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยทั้ง 2 กลุ่มใช้แบบ วัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งจากผลการทดสอบพบว่า ความสามารถ

ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมไม่แตกต่าง

3) ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัย ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกันและมีกำหนดระยะเวลาเท่ากัน โดยกลุ่มทดลองใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และกลุ่มควบคุมใช้การจัดการเรียนรู้ตามปกติ ใช้เวลา 12 ชั่วโมง ผู้วิจัยมีการควบคุมตัวแปรภายนอกที่อาจเป็นตัวแปรแทรกซ้อน คือ ผู้วิจัยเลือกทดสอบกับโรงเรียนที่มีพื้นที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งโรงเรียนวัดราษฎร์สโมสร และโรงเรียนนาป่ามโนรห์ เป็นโรงเรียนที่อยู่ในสหวิทยาเขตเมืองชลบุรี 3 และผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม และได้ทำการจัดการเรียนการสอนในเวลาช่วงเช้า ตั้งแต่ 08.30–11.30 น. เหมือนกัน

4) ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยวัดจากแบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

5) ทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียน หลังจากจบการทดลองไปแล้ว 2 สัปดาห์

6) ตรวจสอบผลการทดสอบเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ ใช้สูตรการทดสอบค่าที่ (T-Test for Dependent) การทดสอบค่าที่ (T-Test for Independent) และ One Way Repeated Measure ANOVA

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับ วิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ

การทดสอบ	วิธีการจัดการเรียนรู้	<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>	ร้อยละ
ก่อนเรียน	วิธีสอน X1	20	6.90	1.33	23.00
	วิธีสอน X2	20	7.00	1.26	23.33
	รวม	40	6.95	1.28	23.17
หลังเรียน	วิธีสอน X1	20	22.20	1.80	74.00
	วิธีสอน X2	20	17.30	1.38	57.67
	รวม	40	19.75	2.94	65.83
หลังเรียน 2 สัปดาห์	วิธีสอน X1	20	21.65	2.18	72.17
	วิธีสอน X2	20	14.35	1.60	47.83

การทดสอบ	วิธีการจัดการเรียนรู้	<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>SD</i>	ร้อยละ
	รวม	40	18.00	4.15	60.00
ความคงทน	วิธีสอน X1				97.52
ในการเรียนรู้	วิธีสอน X2				82.95

หมายเหตุ: X1 = วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
X2 = วิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ

จากตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและศึกษาความคงทนในการเรียนรู้รายคู่ จากการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และ หลังเรียน 2 สัปดาห์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความแปรปรวนของความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ช่วงเวลาทดสอบ	285.067	2	142.533	165.298	.000
ความคลาดเคลื่อน	65.533	76	.862		

หมายเหตุ: * $p < .05$, Mauchly's $W = 0.836$, Sig. = 0.37, Approx. Chi-Square = 6.608

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน หลังเรียน และหลังเรียน 2 สัปดาห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อย 1 คู่ ($F = 165.298$, $df = 2$, $p < .05$) จึงทำการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษรายคู่โดยวิธี Bonferroni เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ ดังตารางที่ 3 ซึ่งวิธีทดสอบโดยใช้วิธี Bonferroni คือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มข้อมูลที่มีการวัดซ้ำ (อรุณ จิรวัดกุล, 2558)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษรายคู่
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure ANOVA) วิธี
Bonferroni

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของ ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษรายคู่โดยวิธี Bonferroni	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	SD	MD	p-value
หลังเรียน 2 สัปดาห์โดยวิธีสอน X1	21.65	2.18	-0.55	0.142
หลังเรียนโดยวิธีสอน X1	22.20	1.80		
หลังเรียน 2 สัปดาห์โดยวิธีสอน X2	14.35	1.60	-2.95*	.000
หลังเรียนโดยวิธีสอน X2	17.30	1.38		
หลังเรียน 2 สัปดาห์โดยวิธีสอน X1	21.65	2.18	7.30*	.000
หลังเรียน 2 สัปดาห์โดยวิธีสอน X2	14.35	1.60		

หมายเหตุ: X1 = วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิค
การตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

X2 = วิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ

จากตารางที่ 3 ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนที่ได้เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ระหว่างหลังเรียน และความคงทนในการเรียนรู้หลังเรียน 2 สัปดาห์ เมื่อเปรียบเทียบกับ One way repeated measure ANOVA รายคู่โดยวิธี Bonferroni พบว่า ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) คิดเป็นร้อยละ 97.52 โดยมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียน กับหลังเรียน 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ คิดเป็นร้อยละ 82.95 โดยมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียน 2 สัปดาห์ต่ำกว่าหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1) ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ตามแนวคิดของแอสเชอร์ (Asher, J.,

1968) ที่ได้กล่าวถึงวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่ใช้การแสดงท่าทางในการสื่อความหมายโดยจะเน้นการเรียนรู้แบบเป็นธรรมชาติ พัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจก่อน แล้วทักษะการพูดจึงตามมา ผู้วิจัยพิจารณาว่าเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน ได้พูดและแสดงท่าทางทำให้เกิดความเข้าใจในคำศัพท์ คำสั่งหรือประโยคที่ได้เรียน และเมื่อเกิดความสนุกสนานก็จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในคำศัพท์หรือประโยคเพิ่มมากขึ้น

2) ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้ เน้นหลักสำคัญที่ผู้เรียนต้องทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน และการฝึกใช้ภาษาเพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน และสามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539) ผู้เรียนควรฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวันผู้เรียน โดยให้ความสำคัญในเรื่องของการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีการใช้ภาษา (Usage) ซึ่งการใช้ภาษา (Use) เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน อาจไม่ต้องคำนึงถึงโครงสร้างทางไวยากรณ์หรือความถูกต้องมากนัก แต่สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงไม่แก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง แต่จะแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นซ้ำบ่อย ๆ เพื่อมิให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจ และไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับคำกล่าวของลาร์เซน-ฟรีแมน (Larsen-Freeman, D., 1986) ที่ว่า การเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ไม่ใช่เพียงเรียนรู้ภาษาจากกฎเกณฑ์ และไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว ควรให้ผู้เรียนสื่อสารด้วยภาษาที่เหมาะสมกับระดับของบุคคล ความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องในการใช้ภาษาเป็นการพัฒนาทักษะการสื่อสารความแม่นยำ และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งถือว่าเป็นความสำเร็จในการใช้ภาษา

3) ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่ใช้กับกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามแนวรูปแบบการสอนภาษาของริชาร์ด และโรเจอร์ (Richards, C. J. & Rogers, S. T., 1999 : 64-66) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศไม่ควรมุ่งเน้นในด้านรูปแบบและโครงสร้างมากเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพูดคุยสื่อสารกัน

ชีวิตประจำวันได้ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่มุ่งเน้นในด้านรูปแบบและโครงสร้างมากจนเกินไป แต่จะเน้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเพื่อที่จะนำไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตจริง ผ่านการฝึกฟังและพูด ฝึกสนทนาโต้ตอบ รายบุคคล และเป็นคู่ ผ่านกิจกรรมที่ใช้ เกม เพลง หรือการแสดงบทบาทสมมุติสั้น ๆ ร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยเจ้าของแนวคิดของแอชเชอร์ (Asher, 1968) ที่เน้นการเรียนรู้แบบเป็นธรรมชาติ พัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจก่อนทักษะการพูดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลรัตน์ พรหมสาขา ณ สกลนคร (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และแบบการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นการสอนภาษาที่มาจากธรรมชาติ การเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็ก ซึ่งเด็กจะมีความสามารถในการฟังสูง นำไปสู่การตอบสนองด้วยวิธีการปฏิบัติโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะของร่างกายและการลอกเลียนแบบซึ่งได้พัฒนาไปสู่ความเข้าใจในภาษาแล้วจึงออกมาเป็นการพูด จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะเป็นการสอนที่จะเน้นในด้านการใช้ภาษาซึ่งจะมีทั้งด้านโครงสร้างไวยากรณ์เข้ามาเกี่ยวข้องเป็นส่วนมากเพราะจะต้องใช้โครงสร้างในการสื่อสารซึ่งจะอยู่ในรูปของประโยค อาจจะทำให้เด็กเกิดความสับสน จำโครงสร้างประโยคไม่ได้ ทำให้เกิดความรู้สึกไม่อยากเรียน และรู้สึกไม่สนุกกับการเรียน แต่การเพิ่มเทคนิคการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ทำให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย ได้ปฏิบัติ เป็นคำ ประโยค คำสั้น ๆ ทำให้ผู้เรียนสนุกเข้าใจง่าย มีความกระตือรือร้น จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ความสามารถในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าการเรียนด้วยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เพียงวิธีเดียว

4) ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) คิดเป็น ร้อยละ 97.52 โดยมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียน กับหลังเรียน 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ คิดเป็นร้อยละ 82.95 โดยมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียน 2 สัปดาห์ต่ำกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีความคงทนในการเรียนรู้นักเรียนที่ได้อ่านด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิค

การตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นวิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟัง-พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เจ้าของแนวคิดของแอชเชอร์ (Asher, J., 1968) ได้ระบุว่าไว้เมื่อนักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย ได้ปฏิบัติตามคำสั่ง เป็นคำ ประโยค คำสั่งสั้น ๆ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ เรียนเข้าใจง่าย มีความกระตือรือร้น และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เหตุนี้จึงให้ผู้เรียนสามารถจดจำและระลึกถึงการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับซีริน ชุมวรรฐายี (2557) ที่ได้ศึกษาผลการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสามารถทำให้นักเรียนเกิดความคงทนต่อการจำคำศัพท์ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ควรมีการใช้เทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยผู้สอนควรแสดงท่าทาง หรือออกคำสั่งให้ผู้เรียนฟังหลาย ๆ ครั้ง เพื่อย้ำให้ผู้เรียนเข้าใจมากขึ้น และสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน

1.2 ควรให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทุกคน เพื่อฝึกการฟังเพื่อความเข้าใจ และเมื่อผู้เรียนเกิดทักษะการฟังแล้ว ผู้เรียนก็จะมี ความมั่นใจในการพูดมากขึ้น และยังส่งผลถึงการจดจำของผู้เรียนเมื่อปราศจากความตึงเครียด และเข้าใจในบทเรียนแล้ว ผู้เรียนจะเกิดความคงทนในการเรียนรู้ในระยะยาว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีการจัดการเรียนแบบอื่น ๆ เพื่อศึกษาวิธีสร้างความคงทนในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กมลรัตน์ พรหมสาขา ณ สกลนคร. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และแบบการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT). (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). นครพนม: มหาวิทยาลัยนครพนม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- ซีรีน ชุมวรฐายี. (2557). *ประสิทธิผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วารุณี ศิริ และอภิราตี จันทรแสง. (2560). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2561). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560*. สืบค้น 12 มีนาคม 2561. จาก <http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx>.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณ จิรวัดน์กุล. (2558). *สถิติทางวิทยาศาสตร์สุขภาพเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: วิทย์พัฒน์.
- Asher, J. (1968). *The total physical response method for second language learning*. California: San Jose State College.
- Larsen-Freeman, D. (1986). *Techniques and principles in language teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Richards, C. J. & Rodgers, S. T. (2006). *Approaches and methods in language teaching*. (15th ed.). New York: Cambridge University Press.
- Scott, A. W. & Ytreberg, H. L. (1990). *Teaching English to children*. New York: Longman.